

[Maisted]

Men de er gået videre i deres magt. De har også skullet bevise over for deres vælgere, at de skam kunne opføre sig på tilsvarende måde som de kapitalister, de gerne ville afskaffe. Så vidt jeg ved, er der en fremtrædende socialdemokrat, der har sagt, at man ville være en dårlig socialdemokrat – dermed mener han selvfølgelig: på topplan – hvis ikke man tjente en halv million kroner om året. Det er oven i købet en 4-5 år siden, så det er jo rendt op i trekvart million kroner nu.

Det er jo rigtigt, at de vitterlig har bevist, at de har magt. De har gennemført miljølove og arbejdsmiljølove, der har haft til følge, at man har nedlagt i tusindvis af arbejdspladser. Jeg kan altså ikke forstå, at man først nu kommer og siger, at man vil gøre noget for de unge arbejdsløse, når man i årevis har ført en politik, der har nedlagt de arbejdspladser, hvor de unge mennesker skulle placeres.

I fagforeningerne har man topfolk, som klart har set, at deres magt og deres dage er talte, hvis de f.eks. ikke råder aktivt over A-kasserne. Derfor er de kommet med en ny idé om, at man skal have en central fond, og at man skal have centreret magten over de danske virksomheder, sådan at de kan få noget at bestille igen. Og det er klart, at regeringen bakker en sådan tanke op.

Regeringen gør også meget ud af at tale om demokrati, og den har især angrebet fremskridtspartiet for at være et udemokratisk parti, og statsministeren har jo ikke holdt sig tilbage i den forgangne valgkamp. Men hvad er kendsgerningerne? Denne store concern, dette såkaldte arbejderparti, har tvangsudsikret midler til at føre valgkamp. De besidder et enormt magtapparat, de har i to generationer besat de bestemmende stillinger i det danske administrationsapparat, sådan at de reelt hele tiden har haft magten til at gøre, hvad der passede dem. De har gennemført en form for fagforeningsdiktatur, hvor medlemmer uanset politisk opfattelse havde pligt til at betale til en valgkamp, der faktisk undergravede deres egen velstand.

Og ikke nok med, at de har haft magt over disse fagforeninger. De har også haft magt over Danmarks Radio og TV. De har kunnet gennemføre en valgpropaganda i dette statsapparat, dette statsmonopol. På trods af at der ikke er ét eneste demokratisk argument

for at opretholde et statsmonopol på dette område, kommer man med tusindvis af undskyldninger, forfløjne ideer om lokal-TV og lokalradio, og hvad ved jeg, mens essensen af statsmonopolet Danmarks Radio er, at den siddende regering vedblivende kan holde et fast greb om den danske befolkning. Og vi har jo fået et skoleeksempel i Polen på, hvad man kan bruge et statsmonopol på området radio og TV til, hvis det en dag skulle knibe. Der er intet demokratisk argument, der holder, for at opretholde dette statsmonopol. Det er udemokratisk i bund og grund, og man må håbe, at den danske befolkning vender sig imod et sådant parti.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg har nogle konkrete spørgsmål til regeringen. Det første har sit udgangspunkt i, hvad jeg hørte mandag aften i denne uge i Radioavisens nyhedsmagasin.

Der var en socialinspektør fra Kalundborg, der fik ordet for at fremføre nogle synspunkter omkring arbejdsløsheden og de sociale problemer, der følger deraf. Socialinspektøren gjorde sig til talsmand for, at vi nu skulle slå fast som politikere, at det ikke kunne lade sig gøre at afskaffe arbejdsløsheden. Efter socialinspektøren blev den nye socialminister trukket til mikrofonen, og vi fik en af de sædvanlige reklameudsendelser for socialdemokratiet, hvor der blev fremført en masse socialdemokratiske synspunkter, uden at der var taget nogen ind fra oppositionen til at modsvare det. Det er ikke ualmindeligt, at Danmarks Radio laver reklame for socialdemokratiet.

Det, jeg savnede den aften, var noget markant fra den nye socialminister som protest mod det, socialinspektøren sagde. Socialinspektøren fra Kalundborg hævdede, at vi ikke kan afskaffe arbejdsløsheden i Danmark, det er vi nødt til at finde os i. Vi skal gå ud og sige til de unge: ja men en vis procentdel af jer skal fortsat være arbejdsløse.

Derfor vil jeg bede den nye socialminister og eventuelt statsministeren, hvis statsministeren tør, komme herop og sige, om det er sådan, at man i socialdemokratiet har opgivet at afskaffe arbejdsløsheden, eller om man vil sige her, at man kan afskaffe arbejdsløsheden. Mener man, at det kan lade sig gøre, eller er man virkelig nået så langt ud i social-